

LindhéBladet

Nr 1 År 2019 / Årgång 31

SLÄKTMÖTE MED FEST!

2019 välkomnar styrelsen alla medlemmar i Släktföreningen, aktiva som passiva, till släktmöte med efterföljande fest. I år har Jörgen Lindhé bjudit in oss alla till sitt hem i Danderyd. Vi startar kl 14 på lördag 24 augusti, samlingsplats vid Danderyds Sjukhus. Exakt var informeras om senare. Vi promenerar och svarar på tipsfrågor på väg till mötet och festen.

14.00 - samling och tipspromenad
15.00 - välkomstdrink
15.30 - årsmöte
16.30 - lättare middag med kräftor, paj, varmkorv och dricka

Priser

200 kr / vuxen
50 kr / barn under 15 år
0 kr / barn under 10 år

Middagen subventioneras delvis av föreningen.

Anmäl dig genom mail till:
slaktforeningen.lindhe@gmail.com Skriv vilka som kommer och om ni har några matrestriktioner vi behöver känna till.

Betalning görs via swish eller till bankkontot. Var noga med att ange vem eller vilka betalningen avser. Senast **1 augusti** vill vi ha svar och inbetalning.

SHB 6108-421 596 961
Swish 0735-346 490

VARMT VÄLKOMNA

KÄRA FRÄNDER

Lyckan ”att få vara med” kan bli er lördagen den 24 augusti 2019. Den dagen är nämligen vikt för årsmöte med efterföljande kräfts-kiva i Kristinas och Jörgens magnifika palats på Kevinge strand 23 A i Danderyd. I Instagram-flödet (gå in på ”Lindhegubben” och tryck på ”följ”) kommer ni – denna kväll – att kunna se stora delar av tjocka slakten. Man befinner sig på samma fest.

Alla är bjudna!

Av fördrinksbilderna att döma kommer detta att bli en rolig eftermiddag. Folk är med all sannolikhet solbrända och fräscha. Lyder de inte Greta Thunberg? Några blickar är måhända oroväckande simmiga. Under den ljuvliga sommaren har flera tagit sig i kragen och lagt sig till med hämndkroppar. Gu’ vad de är snygga Lindhé-arna! Good for them!

Man måste ha fantasi om man ska kunna blicka framåt mot någonting som ännu inte existerar. Men samtidigt är det en njutning att så här i förväg tänka på festen men naturligtvis ändå roligare att delta. Ingen klädkodsångest, inget stelt kallprat, inget av samtidssjukan FOMO (Fear of Missing Out), inget JOMO (Joy of Missing Out) och framförallt inte tre dagars själslig Mordor, vilket numer lär vara priset för ett väl genomfört kalas. Kort sagt det finns inget som hindrar.

Välkomna!

Observera att festen den 24 augusti 2019 också är släktföreningens 70-årskalas!

Välkomna!

Och så en helt annan sak. Här i tidningen kommer ni att kunna läsa en hel del om släktträd. Vi i styrelsen har en idé om att försöka skapa ett privat Wikipedia. Och tänkte be samtliga släktingar ”gräva där ni står” och bidra så mycket som det bara går. Skriv om er själv, era föräldrar, mor- och farföräldrar, syskon, barn och dem i slakten som ni känner till. Följ gärna schemat nedan så fyller vi på när vi redigerar. Ta givetvis bort de frågor/rubriker som inte är aktuella och de som ni inte vet något om. Men många bäckar små...

- ★ X föddes då och där
- ★ X dog då och där
- ★ X är begravd ??
- ★ X är/var gift/sambo/särbo med ww (under tiden då och då), med uu (under tiden då och då) osv.
- ★ X är barn nummer ?? av ?? barn till yy och zz (som är födda då och då) alt. X är/var enda barnet
- ★ Xs syskon är qq, rr, yy osv. (som är födda då och då)
- ★ X är mor/far till åå, ää, öö osv (som är födda då och då)
- ★ X gick i skola där och där
- ★ X utbildade sig till ??
- ★ X arbetade som ??
- ★ Xs hobby var ??
- ★ Man kan läsa mer om x på hemsidan ??

Insamlandet av information om medlemmarna syftar till att skapa en fjärde – digital – del av Brita Söderbergs släktkrönika. Bidragen kan mailas till: stephanie@vasalindhe.se

Trevlig läsning av årets LindhéBlad!

Omi Söderblom Mohammar

KRISTINA HÖST-LINDHÉ - 60 ÅR

När jag tog uppdraget att skriva en jubilarartikl om Kristina Höst-Lindhé, så tänkte jag att – Vad kul! Kristina, hon var ju på den stora fest jag och frun hade för några år sedan, så henne känner jag ju ...liksom ...i alla fall lite och är också släkt med.. i alla fall ganska mycket.

Från släktregister framgår att pappa hette Åke och mamma Anne-Marie och uppväxten skedde i Åmål. (Dalsland figurerar tidigare i släkten genom en del av Ekelundsgrenen.) Farfar var Arnold Lindhé, som var sonson till gubben Johans son Frans. Jag, Kristina och många andra i släktföreningen är alltså syslingar.

Första minnet som slår mig är från den tiden då både Kristina Lindhé (det var före Hösten kom) och min syster Kristina Lindhé bodde på Erik Dahlbergsgatan inte långt från varandra. Det var konfunderande för bådas vänner och för postverket och i början för dem själva. Det var en bra sak att inleda konversation kring, första gången vi sågs (på ett släktkalas på 80-talet tror jag).

Vi har ju setts i alla fall vart tredje år i samband med revision av släktföreningen ända sedan hon tog över som revisor efter mig för många år sedan. Alltid lika trevligt att komma hem till henne på Herserudsvägen på Lidingö eller att ses vid jobbet. Detta även fastän hon alltid hittar något jag gjort fel eller varit otydlig med. Hon är också trogen gäst på släktfesterna. Vi har båda bott på Lidingö och har barn i samma ålder. Då stöter man ju på varandra ibland och det var alltid trevligt.

Vi är även Facebookvänner och hon är med i släktföreningens Facebookgrupp, så lite koll har man ju. Omslagsbilden är två gamla stolar som håller på att renoveras. Spännande och annorlunda. Hon har besökt Antikmässan, gillar att dela fotografier. Hon verkar gilla att golfa med väninnor, gärna utomlands. Hon har även ett twitterkonto!! Det förvånar lite, men hon är kanske en

för oss okänd ”influencer”.

LinkedIn avslöjar en lång karriär (27 år) inom Financial Controlling på TryggHansa med ett kortare mellanspel på Stim. Ekonomexamen från Uppsala Universitet. Kristina har också utbildning i hållbart skogsbruk och även eget bolag inom Skogsförvaltning. Det är säkert skogarna i barndomens Dalsland som lockar. Just nu verkar det dock vara annat än jobbet som lockar.

Jag frågade Olle Hildebeck, Kristinas nuvarande revisorskollega, om han hade något ”smaskigt” att förmedla. Han tycker hon är ambitiös och noggrann som revisor, allt är klappat och klart så han behöver inte göra så mycket mer än läsa upp revisionsberättelsen. Mycket bekvämt, så han blev lite orolig när han insåg att han glömt ”muta” henne med fika som tidigare medrevisor Ernst gjorde på sin tid.

Det behövs mer insiderinformation, så låt oss se vad maken Lars och barnen Fritjof och Martina kan avslöja.

Vilka är Kristina bästa sidor? Vad är Kristina bra på?

Alla: Hon försöker se det bästa i varje situation. Hon älskar att prova nya saker, vare sig det rör sig om matlagning, sport och aktiviteter. Hon gillar att bjuda in vänner och familj till middag och förbereder mycket, då hon vill att alla ska känna sig välkomnade och omhändertagna.

Vilka är Kristinas sämsta sidor? Vad är hon dålig på?

Enligt Lars så är det nog ordningsfrågor, papper och sånt. (Anmärkning. Vi kanske ska ompröva valet av revisor??) Barnen har inte förvånande en annan sak att ta upp; Mamma är ganska dålig på teknik och förstår sig inte heller på det. Det brukar vara roligt för oss andra men inte för henne!

Är Kristina en morgonmänniska eller en kvällsmänniska? Kort svar från all tre: Definitivt en morgonmänniska, har det från Åke.

Gillar Kristina att sporta? I så fall vad?

Återigen samstämmiga svar: Gå på gym helst i grupp. Sats Lidingö går hon på säkert 4-5 ggr/vecka. Och nu har hon börjat spela golf och tycker att det är roligt. På vintern blir det skridskoåkning. Tidigare var det ridsport.

Läser Kristina mycket? I så vilken typ av litteratur?

Lars: Hon läser mycket. Hon är med i en bokklubb, men har sedan i höstas börjat på Stockholms universitet och läser litteraturhistoria, från bokens vagga och framåt. Hon läser klassisk litteratur men också sådant som är nytt och verkar spännande och läser alltid senaste nobelpristagarens böcker. (Anmärkning; Sedan i höstas är alltså litteratur mer än en fritidssyssla.)

Vad gör Kristina riktigt, riktig glad?

Lars: Det är många saker, t ex att umgås med vänner. Laga mat. Påta i trädgården.

Martina: Ta hand om sina nära och kära genom att t.ex. laga en god middag. Hon gillar även att komma till Dalsland och få vara i skogen. Dessutom gillar hon att diskutera litteratur med vänner. Fritjof nämner vara med familjen och ta hand om alla.

Hur agerar Kristina i stressade situationer?

Lars: Sover lite knackigt.

Martina: Hon brukar vara lugn och försöker samtidigt lugna andra.

Fritjof: Skriker åt andra att sluta stressa samtidigt som hon stressar :)

Vad skulle Kristina göra en ljuvlig sommardag? Vad skulle hon göra en lika strålande vinterdag?

Här nämner de, arbeta i trädgården eller vara på en golfbana och efteråt sitta på golfklubben med de vänner hon spelade med. På vintern skulle hon åka långfärdsskridskor med några vänner. De skulle ha med sig en termos med kaffe och en bulle som de skulle njuta av under en paus.

Vad skulle Kristina göra (om han själv fick bestämma) göra en kulen höstdag?

Plocka svamp, sedan hem och laga någon mat med sagda svamp och sedan elda i öppna spisen. Eller så skulle hon gå på museum och mysa till det på ett café.

Kan du se några speciella särdrag hos Kristina ?

Lars lyfter fram - Gillar att se till att saker och ting fungerar, men tar inte åt sig äran. Hon har haft möjligheten av bli chef men pushar hellre fram andra till att bli chefer.

Barnen lyfter fram - Omhändertagande, snäll och äventyrlig

Hur är det att ha Kristina till maka?

Lars: Roligt, vill hitta på olika aktiviteter när jag kanske skulle föredragit soffloppet. Hennes sätt att se till att alla syns är fint.

Hur är det att ha Kristina till mamma?

Barnen sammanfattar det som -Mysigt, roligt och spännande och skulle aldrig byta henne mot någon annan.

Vad tycker Kristina om att fylla 60?

60 är det nya 40, Spännande, som ett nytt kapitel i livet. Just nu handlar det om att njuta av denna tid, och hinna med litteraturvetenskap. Vi får höra mycket om olika stilar, författare etc – folkskolelärare (känns igen från Åke)!

Är det något annat du vill ska komma fram

Lars: Hon gillar att laga mat, testa nytt och det blir bra. Hon är mycket för familjen och vill gärna samla Fritjof

och Martina omkring sig. Familjen är större än vår lilla kärnfamilj, hon gillar sina kusiner (Jens, Pricken, Katti m fl) och deras familjer.

Tack för det familjen, väldigt intressant. Min egen sammanfattning; På en rullande sten växer ingen mossa!! Nedanstående platsar nog inte i Kristinas lärda bokhylla, men det bjuder jag på:

Det var en flicka från Åmål

som i livet hade som mål

att va i bästa slag

i goda vänners lag

Hörde jag fore go' vänner, Skål!!

Stort Grattis Kristina!!

Johan Lindhé

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

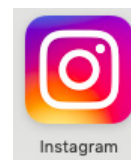
FACEBOOK

Det är flera medlemmar som gjort inlägg på föreningens Facebook-sida. Det tackar styrelsen för. Det är ett bra och enkelt sätt att hålla alla uppdaterade och vi har även kunnat få svar på frågor. Tack för det och fortsatt gärna!

INSTAGRAM

Vi finns också på Instagram - "Lindhegubben"

FARBROR ERIKS DAGBOK

Del 3: Originaldagboken över marschen till Shiraz 1.3-5.4. 1912

Tionde avsnittet, 2-3 april

2 april, Sivand

Passage av besvärliga vad

Denna dag har varit den intressantaste och treffligaste af alla hittills. Natten förflöt lugnt, dimma ett slag och tillbud till regn. Åter klart framåt morgonen. Man drog en lättnadens suck med tanke på de förestående vaden. Snärjig morgon med mycket skällande och klående. Afmarsch kl. ½6 fm. Vägen gick till en början rätt väster ut in i kilen bland bergen genom sank ängsmark, där hjulen skuro djupt ner. En fourgong satt fast ett slag. På fem ställen hade Jaffar byggt broar af grenar, ris och jord (sten finns ej här) öfver grafvar och bäckar. Broarna höllo bra utom en. Som bar ner när den 4. fourgongen skulle passera. Gick sedan ej komma öfver förrän våra plank anlitsats.

Dalgången smalnade slutligen ihop till ett 800–1000 m bredt pass och efter ett par timmars marsch kommo vi till det första vadstället öfver floden Pulvar. Blott 1-1½ m djupt men branta stränder; på uppfarten stoppade en del fourgonger, måste använda dubbla anspann samt handkraft på hjulen. 4 fotos tog jag här. Så följdes dalgången, som går i zigzag, ett par timmar. Passet utan svårigheter god och fast vägbanan, lågsluttande berg på sidorna. En och annan enstaka by med gryende grönska passerades. Närmast flodbädden hela tiden fullt gröna pilträd och grönskande buskar af olika slag. Ljunt. Det bär sakta men säkert utför hela tiden. Vid pass kl. ½11 framme vid vadet nr 2 öfver samma flod, som här dubbelt så bred men med långsluttande stränder. Gick lätt att passera. Folket kunde t.o.m. behållas på fourgongerna, hvilket var omöjligt vid första vadstället.

Vacker trakt med blommande träd och buskar

Trakten kring detta vadställe är mycket vacker och storlagen. Höga berg på ömse sidor af stundom fantastiska former, grönskande sluttningar och dito träd utmed floden. En ruin af ett gammalt torn på en kulle. Nära vadet en förfallen stenbro, som en gång i tiden varit mycket stor och t.o.m. elegant, men som nu var fullständigt afbruten och oanvändbar. Jaffar hade efter 1. vadställets passerande sändts i förväg med 1 fourgong, verktyg, materiel och 6 gendarmer, för att bygga en bro öfver en liten ravin nära andra vadstället. Tack vare detta gick det utan uppehåll. Efter vadstället blott en halfmil kvar till Sivand, vårt nuvarande kvarter.

Denna sista bit af vägen utomordentligt vacker. Bergvägar till vänster be vuxna och stundom bärande blommande

träd och växter. Till höger en brant på ett 20-tal meter. Nedanför den slingrande, 25 m breda, strida gulbruna floden, kring vilken vegetationen tycktes yppig. Många grönskande trädslag skymde delvis flodbädden. Blott platanerna stodo ännu raka och smärta med sina kala blågrå stammar och något mörkare grenar i hvars toppar man kunde se den där brytningen af färger som försiggår löfsprickningen. Ej olika Dalarnas björkar om våren, ehuru högre och vida mindre greniga.

”Slottet i Heidelberg ” passeras

Flera intressanta gamla grafplatser med förfallna, delvis vackra gravårdar passerades under förmiddagen. På andra sidan strömmen reste sig på ett 20-tal meter från denna bergväggarna lodrätt upp, rödbruna i tydliga lager liknande våningar hvilka å sin sida voro lagrade i vertikalled, så att det såg ut som pelare och portar funnes i bergen. Ett väldigt bergkomplex ofvanpå en grönskande jordkulle har ett särskildt dominerande läge. Påminde rätt mycket både till läge och form och färg om det gamla slottet i Heidelberg, där det reser sig öfver den grönskande Neckardalen. Trädgårdar blommande i rött, hvit och skärt började kanta flodbädden. De äro som vanligt omgifna af lermurar. Innanför ser man vinstockarna i täta klippta rader, kala ännu.

Hit framkommo vi kl. 12 middag. Sivand är ett litet samhälle, stad tror jag, på östra flodstranden, liggande terrassformigt öfver denna; fula grå lerhyddor, grafplatser i utkanterna. Men nere i dalgången är det så mycket vackrare. Blommande träd, blommande buskar, stora odlade ljusgröna fält, bakom en strimma af floden, ytterligare där bakom de groft refflade, grottfyllda, blågrå bergen, alltmer höjande sig västerut. På dess längst bort belägna kammar dröja en rest af vinter – snö.

Telefonförbindelse

Så ung. är den utsikt vi ha från det hus där vi bo. Det är en f.d. telegrafstation som ligger högt och vackert. Telegrafinspektören, som nu bor i Dehbid, hade fordom resident här. Vi bo bra, ha godt om möbler, truppen har det bra på insidan af murarna, skyddade för alla vindar, hästar-na dito. Officershästarna (de svenska) finnes stall för. Här finnes emellertid ännu telefon, så att man kan telefonera till telegrafstationen (i Shiraz eller Dehbid) och dymedelst per telegraf sätta sig i förbindelse med öfriga punkter på jordklotet. Siefvert lyckades i em få telefonsamtal med Petersén som möter vid Sargon, sista stationen. Svårt att höra i telefon, egentligen ingenting att få veta.

Bref till S. i dag med ett bud från amniebefälet i Maros had, ett ställe som vi passera i morgon. Han sade sig vara innesluten af en större ryttarstyrka sänd af en viss Galval Molk, en pamp i Shiraz. Tycktes vara en fnurra på tråden dem emellan. Amniechefen sade sig vara oskyldigt miss-

tänkt, ville undvika blodsutgjutelse och bad att vi skulle medtaga honom till Shiraz att hans sak där måtte undersökas. Senare i em. rapport om att en strid ägt rum, hvarvid den belägrade dragit sig uppåt bergen efter en förlust af 2 män och tre hästar. Efter allt hvad vi hört finnes några persiska pampar i Shiraz, hvilka ständigt ligga i lufven på hvarandra. De lära hvardera kunna uppsätta flera tusen (en ända till 20 000) väl beväpnade ryttare. Vill en viss diplomati till i början att ej stöta sig med alla. Här måste tillämpas den gamla kända satsen "Söndra och härska".

Brännvinet är slut!

Kl. är nu 9 = sängdags för en timme sedan. Natten är mycket ljum och fullmåne råder. Utifrån balkongen en trolsk och fager utsikt öfver dalgången och bergen västerut. I öster på bergskammen strax intill oss brinner en stor eld, ett underbefäls vakteld, dit N. nyss gått att visitera. Brännvinet är slut, vinet dito, den sista rombuteljen till téet tärdes i kväll. Jag har i min packficka en flaska vodka, som ej de andra känna till. Den taga vi i öfvermorgon, då äfven rommen är slut. Nu sjunker valen.

3. april. Kinareh

På väg mot Persepolis

Jeffar sändes i morse kl. 4.30 fm. I förväg med fourgong nr 0 (den som tillkommit i Isfahan) att preparera vadstäl- len och öfvergångar.

Uppbrott från Sivand kl. 5.30 fm. Något ljummare mor- gon än förut. Vägen följde floddalgångens krökningar hela tiden. Vägbanan nu delvis god, delvis stenig. Man såg att lerbottnen, som nu var hård och sprucken, kunde efter regn blifva mycket obehaglig. Dalgången, bred och välodlad med talrika småbyar försedda med vackra fält och dito blommande trädgårdar, öfvergick efter några timmars marsch till stenig och oodlad trakt omgifven af vildare och brantare klippformationer än till förne. Men vi tågade då på klassisk mark närmande oss det gamla Persepolis. Dessförinnan ett par besvärliga ravin- och bäcköf- vergångar, som dock klarades relativt lätt tack vare Jaffar Khans förarbeten. Endast på ett ställe uppstod stagnation,

då en fourgong skar igenom bron och var nära att välta. Med anlitande af handkraft klarades den upp.

Ruinerna av Persepolis

Persepolis (på persiska Estarche) ruiner ligga cirka 800m väster om vägen invid foten af en bergskedja. Några km dessförinnan passerades delar af gamla portaler. Ytterli- gare några km öster ut sågos tre gamla konungagrafvar murade af sten alldeles intill klippväggen och med de aflidnas hufvuden huggna i sten i mångdubbelt förstora- skala. Strax därefter kommo vi ut på den gamla Persepo-

lisslätten, grön och frodig redan, men ej odlad. Där var ett vad öfver en bäck, rätt svårt att passera, flera fourgonger nära att välta. Halt i höjd med ruinerna.

Befolkningen, karavanfolket som i stora skaror gick fram- för oss, såväl som min tolk visste intet om Persepolis, sade att ruinerna voro lämningar af en gammal borg, gjord af en viss Djemshid, en forntida konung. Cyrus, Darius och Xerxes o.s.v. kände han ej ehuru en bildad perser. Det var mer kvar af ruinerna än jag väntat. Våldiga enstaka kolonner med reliefer och inkriptioner, smärre hvalf o.s.v., allt ofvanför en väldig rätt välbibehållen terrass, dit man kom öfver stora vackra trappor af slipad grå sten. Det är ruinerna af Xexes och Darii gamla förnämliga palats. En portal med kolossala uthuggningar, föreställande hästar och gjorda i grå och gulhvit slipad sten, tilldrog sig särskilt mitt intresse. Det lär vara en entré till det gamla Xerxespalatset. Uthuggningarna voro delvis illa medfar- na. Jaffar, som var med mig, sade att engelsmän förstört dem ty alla engelsmän hugga ut en bit och taga med sig. Talrika inskriptioner af resandes namn vanpryda kolon- ner och portaler. Mest var det amerikanska och engelska namn. Lotten de Laval var det enda tämligen svensklju- dande jag kunde se.

Darius' graf

Högst uppe på terrassen vid foten af klippan ligger Darii graf med vackra väl bibehållna uthuggningar. Stenen som doldt ingången till grafven är bortbruten, detta är ock för- hållandet med de stenar som täckt den dubbla stensarkof-

agen i hvalfvat innanför, där emellertid de förut täckande stenblocken ännu ligga kvar vid sidan. Det hela var mycket storslaget och stämde en till historiskt tänkande. Hvilka kolossala arbetskrifter måste ej hafva satts i verksamhet för att åstadkomma dessa väldiga, ännu årtusenden trotsande människoverk. Det var en kort stund af något som liknade andakt den lilla

lunchrasten här. Nedanför ligger slätten jämn och grön utan spår af det som fordom var Persepolis.

Snuskig förläggning i Kinareh

Några km söder ut ligger byn Kinareh där vi tagit nattkvarter i tvenne mycket usla karavanserajer. Byn är en jämmerlig, trång och snuskig lerhåla. Man kan vandra genom hela byn på de sammanhängande lertaken. Vårt rum, där jag f.n. ligger på magen och skrifver, är högst ruggigt: kamel- och annan spillning, ofullständigt aflägsnad, på golfvat, svart nedrokt tak och dito väggar samt massor af spindelväf. Unken, dammig luft. Bättre är då en bivack, fast kalla nätter.

Babels torn?

I sydväst härifrån ligga ett par egendomliga berg i form af stympade koner. Det ena ser ut att hafva uppfartsliknande väggar. Här tros af befolkningen att det ena af dessa berg, som är rundt, är basen af det i sagan omtalade Babels torn, hvars ras alstrade språkföbistring. Om detta är med förhållandet öfverensstämmande vete väl ändå fan, ty Babylon låg ju i närheten af nuvarande Bagdad. Vackert och färgrikt är emellertid allt här särskilt vid solens upp- och nedgång.

Det här är nu näst sista nattkvarteret och nu tror jag fullt på att vi skola i öfvermorgon så här dags ha nått målet. Aftonsnuggan fram nu, en kort lugn stund med lyssnande till groornas kväkande, så en rond kring posterna och krigaren från Norden slumrar godt in på klassisk mark, fordom helig, men dess forntida storhet nu förgäten af dess egna söner.

Hopplösa perser!

Dessa perser äro verkligen hopplösare än jag trodde ett slag. Den mest totala frånvaro af all uppfattning om lyd-

nad och ordning är utmärkande för alla grader. Kompanichefen är delvis det enda undantaget. Min tolk, gjord till kapten i en olycklig stund, är en mammas gosse och barnrumpa, oduglig till hvarje militärt befäl. I går – för att anföra ett exempel – hörde jag just som jag skulle gå till sängs ett högljudt ordande och larm i rummet bredvid, där 4 persiska officerare hade kvarter. Gick in, ehuru föga klädd, fann en gendarm utfarande mot sin kompanichef och de andra officerarna, emedan en annan gendarm, hans broder, som var arresterad, hade i brist på arrestlokal bundits. Påstod att han skulle dö o.s.v. Fordrade att hans händer löstes mm. Här voro fyra officerare, men i stället för att skicka karlen i arrest eller åtminstone kasta ut honom, inlåta de sig i diskussioner med honom! Nåja, jag fattade genast situationen, fick slyngeln vid halsen och slängde ut honom på gården. Sedan fick han dela sin broders öde. (Den senare väntar dessutom 100 prygel emedan han satt sig att hvila på post.) Kaptenen fick varning.

Allt här är så trefligt, resan intressant, kamratskapet godt, man trifs så utmärkt, blott en nackdel finnes och det är det att det knappast går en timme utan att man måste bli förgrymmad öfver något. Och att ständigt vara arg, skälla och bestraffa blir tröttande i längden.

Text och bild genom Sten Norén

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

FÖRENINGENS HEMSIDA & ANCESTRY SLÄKTRÄD

Vi har skapat en ny hemsida för släktföreningen med domännamnet vasalindhe.se. Den främsta anledningen till det är att vi genom den kan komma åt det släkträd som vi har påbörjat på ancestry.com. Här kan du lägga till dina släktingar till den stomme som vi har skapat från Gustav Vasa till, i det här fallet, mina barnbarn. Här kan du lägga till hur många personer som helst – utan kostnad! Det är bara om man vill ha matchning som man får betala. Man kan också lägga dit bilder och text om personerna.

För att komma in i släkträdet hos ancestry behövs det en inbjudan. Om du vill ha det, skriv till mig under fliken Kontakt så får du en inbjudan.

På hemsidan kan du läsa om föreningen, vilka som kan bli medlemmar och vilka medlemmar som finns för närvarande. Medlemsförteckningen är lösenordsskyddad, så även här behöver du skriva till mig för att få lösenordet. Detsamma gäller vår tidning i pdf-format, som finns under fliken LindhéBladet. Det gäller årets LindhéBlad, men också tidigare års blad.

Hoppas du får mycket inspiration av släkträdet!

Stephanie Lindhé
stephanie@vasalindhe.se

BETALA MEDLEMSAVGIFTEN

SHB 6108-421 596 961 eller
Swish 0735-346 490

100 eller 300 kronor

TACK!

SLÄKTSKAP MED GUSTAV VASA?

SVERIGES KUNGASLÄKT
med Dig och övriga ättlingar till arvonarkins grundare Gustav Vasa
Bästa Kungaättling.

Många av oss fick brev förra året från Per Andersson som släktforskar och söker Gustav Vasas 250 000 ättlingar. Om du är en av dem och är nyfiken på arbetet kika in på hans webbsida.

slekt.se/

ROSIE SJÖBERG - 60 ÅR

Jag föddes den 27 februari 1959 och Fleminggatan 21 var min första adress.

Kjell Lindqvist var min pappa, 1921-2011. Han var upp vuxen på Våppeby gård i Bålsta. Mamma Mona (född Rödin), uppväxt i Ytterturen i Medelpad, är fortfarande ganska pigg för sina 89 år. Min syster Susanne föddes tre år efter mig, 1962.

Lindqvistfamiljen flyttade från stan till Farsta 1964, vilket även många andra familjer gjorde. Man flyttade till mer moderna områden där skolorna snabbt blev proppfulla. Jag gick t ex i Hästhagsskolan i klass 3H! (ABC-DEFGHIJ...) Många klasser var det, men man lyssnade på lärarna och var trygga i skolan.

Vår- och sommarhelgerna tillbringade jag och Sussie oftast i "Stugan" på landet i Bålsta med Farmor Dagmar (född Lindhé), även kallad "Dagga", och dobermann Suomi. Farmor som var upp vuxen med 8 syskon på Våppeby herrgård, bosatte sig slutligen med min farfar Gunnar Lindqvist i "Stugan", mycket nära sitt barndomshem Våppeby, i mitten på 40- talet. Farfar dog redan 1956, så honom hann jag inte träffa. Det blev ensamt i Stugan för farmor så därför åkte familjen Lindqvist under de flesta helger till "landet i Bålsta" under vår uppväxt. Kommer speciellt ihåg alla promenader med farmor och hunden Suomi. Farmor Dagga dog 1974, 78 år gammal.

Numera är Våppeby ladugård (som farmorsfar Erik Lindhé, lät bygga 1895) omvandlat till det välkända Åbergs Museum.

Våra sysslingar Anne, Marie och Catarina Westerlund, (deras pappa var Erik Westerlund och deras farmor var Nanna f. Lindhé, syster till farmor Dagga), tillbringade somrar och helger på Lindhegård till början på 70-talet. Det var oförlömliga saftkalas och soliga midsommarfi-

randen tillsammans på Lindhegård eller i Stugan. Förstås lite bus och härliga minnen.

Farmors yngsta syster Annie (även kallad Anna-nia) bodde på nedervåningen på Lindhegård om somrarna, när hon väl upptäckt att det var sommar. Hösten brukade nästan ha börjat när "moster Annie" åkte ut till Bålsta. Vi barn busade ganska mycket med henne, hon hade väldigt nära till skräck och dräpelig humor.

Tyvärr så finns inte Lindhegård kvar längre, det enda som står kvar är dasset, men minnena består.

Europaresa 1975 i bil med familjen Lindqvist till dåvarande Jugoslavien, Tyskland, Österrike bidrog nog till att jag fick mersmak på att resa. Gick i Gubbängens gymnasium, språkresor till Penzance, Cornwall 3 år i rad - engelskan lärde vi oss mestadels på puben...

Jag träffade Sten på en fest i Örebro våren 1977, för 42 år sen. Då jobbade jag på NK Farsta - Ur och fotoavdelningen - och sen blev det några år på NK-Hamngatans fotoavdelning.

Jag och bästa kompis Lotta åkte till alperna första gången 1978. Det blir många vändor, första året St. Anton, sen det lite "lugnare" Cervinia flera år i rad där vi blir lite hemmastadda. Sten med flera hänger också med dit och till fler ställen i alperna på 80-talet.

Sten och jag gjorde vår första bilresa i Europa 1979. Mamma och pappa fick väl några vykort under de 5 veckorna, inga mobiler då inte. Efter 9 år tillsammans gifter vi oss i en proppfull Yttergrans kyrka i Bålsta sommaren 1986, (en av Sveriges minsta kyrkor). Lite regn är ju lycka, men vi fick 29 mm den dagen och middagen serverades ute. Som tur var hade vi beställt ett partytält ett par dagar innan, det kunde ju komma regn....

Björn föddes 1986 och vi flyttade till "landet" i Bålsta, under sommaren var det tänkt, medan jag var mammaledig. Vi är fortfarande kvar!

Hittade ett jobb på Cederroth i Upplands Väsby och där blev jag kvar länge. Lillstugan byggdes ut efter ett par år och Sten byggde om "Stallet" till Garage och bilverkstad, där han jobbar sen dess. Mitt i det värsta bygget så föddes Frida 1990. Hon lärde sig gå på "lösvirke och trallar".

Vi fortsatte att bila med barnen till Västskusten, Gotland, Öland, Norge och självklart till barnens mormorsmor i Ytterturen på vinter och sommar, och senare till Stugan i Handsjöbyn, 2 mil från Ytterturen. Vi ville visa barnen Europa. Två långa bilresor gjorde vi, först i Europa år 2000 ner genom Schweiz till bland annat Moneglia och Cinque Terre (Italien).

År 2003 tog vi båt till Newcastle och bilade ner till Cornwall och fortsatte sydkusten till Dover och över till Calais och Amsterdam. Av dessa resor fick både Björn och Frida inspiration och intresse att resa.

Björn och Camilla har nu 3 barn, Vendela 8, August 6 och Liv 2 år.

Frida har "aldrig flyttat hemifrån" som hon brukar säga. Hon träffade Tobbe och de flyttade in i ett litet hus som Sten och Björn byggde på tomten, då Frida i grundskolan "önskade bo själv". Det lilla huset är nu lite större, och där bor Frida och Tobbe med katt.

När jag fyllde 60 fick jag (och Sten) en resa till Gran Canaria, en helg på Yassuragi, Teater och allt möjligt annat. TACK alla! Nu går livet vidare och närmast planerar vi en bilresa i Europa, som vanligt :)

Rosie Sjöberg

✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕ ✕

URBAN HÄGG 75 ÅR

Jubiläum

Min storebror Urban var 12 år när jag föddes. Enligt egen utsago tyckte han det var pinsamt att få ett syskon vid så mogen ålder. Men vår mamma Gun (född Lindgren, dotter till Karin Lindhé) har berättat att han rusade hem från skolan för att gulla med sin lillasyster.

Urban föddes i Kristianstad den 7 oktober 1944, då BB var fullt, fick han födas hemma och vår far blev en modern pappa, som fick vara med vid sin förstföddes ankomst till världen.

Urban fick två systrar inom några år, Maggan och Kicki. De hade det tryggt med en stor och stark storebror. Bara kännedomen om att Urban var deras bror, gjorde att de slapp trakasserier från grabbarna på Vasagatans innergård och på skolgårdarna.

Vår pappa Knut-Erik, var jägmästare på Skogsvårdsstyrelsen och hans karriärsträvan gjorde att familjen fick flytta och flytta... Urban bytte skola varje år de fyra första åren. När han kom till Karlstad som 8-åring, tyckte de värmländska klasskamraterna att hans skånska var mycket lustig och de bad honom säga "Riv dej i Röven med ett Rostigt Rivjärn" Då detta säkert inte var så roligt för honom, bytte han raskt ut skånskan mot värmländska.

I Karlstad spelade Urban ishockey, han var säkerligen tuff och tacklade hårt, han har fortsatt vara stor och stark. På Wermlandstidningens sportsidor stod att läsa "det skulle storligen förvåna oss om inte den unge Hägg kommer låta tala om sig i framtiden".

Men familjen drog vidare, denna gången till Uppsala.

Ishockeykarriären avbröts, men min bror lärde mej åka skridskor på den uppspö-lade isbanan på gräsmattan i vår trädgård. I Uppsala gick Urban på gymnasiet och hängde på caféer, där han deltog i djupa diskussioner om politik, filosofi och litteratur alltmedan han bolmade på sin pipa.

Urban täckte sitt rum med planscher och proppfyllda bokhyllor. Han förde kartotek på alla böcker, sorterade i alfabetisk ordning både efter titel och författare. Något jag tog efter, då jag strukturerade upp mina barnböcker. Många gånger kom Urban hem med fyllda lådor från stadens antikvariat, han sorterade, bytte och byggde upp sitt bibliotek.

Efter studenten flyttade Urban tillbaka till Skåne, för att börja på Tandläkarhögskolan i Malmö. Detta var något av en slump, som visade sig bli rena lyckoträffen. Urban stormtrivdes! Han fick en lägenhet i vår farmors hyresfastighet. Efterhand fylldes huset av blivande tandläkare, tillika glada festprissar. Det var bara att dunka i elementet, så spriddes signalen att det var dags att stråla samman, kanske för att spela bridge eller äta kopiösa mängder ärtsoppa.

Urban blev otroligt intresserad av sina studier framför allt tandreglering, vilket ledde till specialisering, sedermera en doktorsgrad och så småningom en professur på Tandläkarhögskolan i Hongkong. Det blev 25 år i Hongkong, med många resor runt om i världen där Urban har hållit seminarier och föredrag, ibland inför skaror på 4000 åhörare.

Urban är nyligen pensionär, men fortsätter att resa både å yrkets vägnar och privat, bla. till äldste sonen Magnus i Portland/USA och yngste sonen Calle i Oslo och till nyinköpta huset i Björnrike/Vemdalen. Att dottern Lotta bor "nästgårds" i Skanör, ger extra krydda i tillvaron.

Våra föräldrar och vi syskon har hälsat på i Hongkong flera gånger och Urban kom ofta hem, men vi är i alla glada, att ha honom på hemmaplan i Bjarred, där han bor med sin fru Margareta. Vi träffas ofta, inte sällan på evenemang som Urban fixar, vandringar, konserter och resor.

Så Stort Grattis käre bror!

Önskar lillasyster Katarina Nyman

JUBILARER - 2019

100 År
Welle-Strand Gabrielle 10.1

95 År
Cronholm Marianne 13.5

90 År
Lindhé Ulla 10.3
Andersson Inga 21.10

85 År
Lindhé Carl 21.12

80 År
Ahlgren Lennart 21.3
Schullström Ingegerd 9.7

75 År
Grähs Ingrid 30.1
Hägg Urban 7.10
Norén Christina 2.11
Welle-Strand Kari 14.11
Kjelsen Karl
Stuban Johan

70 År
Wallius Barbro 9.3
Leissner Lars 3.5
Beckman Mats 6.6
Welle-Strand Anne 11.9
Lindberg Christina 15.11
Sumner Ann-Christine 29.12

65 År
Lindhé Ann 24.1
Zitting Nilsson Maria 25.3
Laakso Risto 2.6
Wanatowski Birgitta 3.7

60 År
Söderblom Jon 19.2
Sjöberg Rose-Marie 27.2
Höst Lindhé Kristina 25.3
Selin Eva 29.3
Rende Dag 4.4
Willner Anna Karin 9.5
Lindhé Ewa 18.5
Dahlén Rydeberg Karin 27.6
Nordström Helena 3.7
Laakso Jyrki 30.10
Torstenius Jan 30.10

50 År
Laurent Holmberg Stina 21.4
Söderblom Sven 1.7
Lindhé Linda 10.10
Lindhé Tomas 14.10
Frieberg Patrik 11.11
Lindhé Cecilia 16.12
Söderberg Carl 24.12

40 År
WalliusStina 9.1
Nordström Carolina 17.2
Östman Gunilla 27.3
Short Cederlund Antonia 10.4
Zitting Linnea 10.5
de Freitas Sara 1.6
Åqvist Gustav 23.8
Sumner Susanne 23.9

10 År
Grähs Eriksson Isolde 23.2
Brunnström Elis 22.6
Ericson Filippa 29.6
Östman Rasmus 8.8
Lindhé Björn 20.8
Ojde Maja
Sucksdorff Siri

JUBILARER - 2020

95 År
Zitting Marianne 19.2
Nordström Fred 9.3
Widner Nils 8.10

90 År
Nordström Erik 16.1
Wiesner Karin 1.3
Frieberg Klas 19.9

85 År
Kjelsen Arvid 15.1
Lindhé Arne 23.2
Jonsson Bjelfvenstam Ewa 25.8
Ahlgren Marianne 21.11

80 År
Stuban Reidar

75 År
Holmblad Ulf 14.12

70 År
Gennow Madeleine 14.1
Gillsäter Pia 11.4
Zitting Björn 27.12

65 År
Jonsson Björn 31.1
Ulander Catharina 26.2
Cederlund Carl 15.4
Lindgren Ann 28.4
Zachrisson Johan 6.6
Sjöstedt Viveka 8.9
Lindhé Helena 1.12
Laakso Anneli 5.12

60 År
Ahlgren Björn 11.2
Nordström John 16.2

Ahlström Anders 24.3
Bergenheim Per 5.6
Nyman Katarina 19.10
Lindström Lotta 23.11
Schullström Staffan 5.12
Oskarsson Ragnhild 25.12
Muhr Agneta 25.12

50 År
Thorén Christian 13.1
Bruhn Nicklas 7.7
Norén Anders 9.5

40 År
Beckman Jerker 20.2
Leissner Erik 5.5
Westerlund Nina 29.5
Larsberger Holting Kajsa 11.7
Jonsson Anna 18.8
Larson Dan 23.8
Beckman Karin 24.8
Laakso Toni 2.9
Granström Andreas 13.10

MacMillan Megan
Gennow Gustav

10 År
Grähs George 4.1
Kotsakidis Olivia 26.4
Holting Hampus 4.9

AVLIDNA

CCAAA Ann-Marie Åkeson (född Muhr) 171003

Listan bygger på den information vi har genom släktregistret och det som ni bidrar med. Vi försöker vara så uppdaterade som möjligt och ber om ursäkt ifall någon är omnämnd här av misstag eller inte kommit med.

Hjälp oss hålla registret aktuellt!

VÄRT ATT VETA

Föreningen har till **ändamål** att

- Verka för släktens sammanhållning
- Tillvarata släktintressen
- Samla släktens historia

Medlemmar i föreningen är alla födda, adopterade eller ingifta i ättelinjen från Johan Otto Frans Lindhé och hans tre hustrur Carolina Krusell, Sigrid Wulff och Sophia Blom. **Aktiv** medlem är den som fyllt 18 år och betalat årsavgift eller bor hos föräldrar som betalat årsavgift (en avgift per adress). **Årsavgiften** är **100 kr/adress**.

Anmäl dig genom att betala in till bankkontot eller swisha, gärna för tre år i taget, och skicka ett mail (slaktforeningen.lindhe@gmail.com) med uppgifter om ditt namn, adress, telefonnummer och e-postadress. Betala i första hand till bankkonto **SHB 6108 - 421 596 961** Släktföreningen Johan Lindhés ättlingar. Eller **swisha** till nummer **0735-346 490**. Adressändringar eller **nyheter** och **ändringar** inom familjen mailas till slaktforeningen.lindhe@gmail.com för att registreras i medlemsregistret.

LindhéBladet skickas varje år till alla aktiva medlemmar med årsbrev, information om släkten och en medlemsförteckning.

Släkthemöte med årsmötesförhandlingar och program för alla åldrar hålls vart tredje år och äger nästa gång rum **2019**. **Inbjudan** till släkthemöte sänds till alla kända adresser, även icke betalande medlemmar.

Aktiva medlemmar får **Släktregistret** genom att sätta in portoavgiften på föreningens Swish eller bankkonto. Nya medlemmar får registret utan kostnad. **Släktkrönikan** av Brita Söderberg kan fortfarande finnas, kontakta Stephanie Lindhé i styrelsen. Släktemblet - Johans vapen som brosch i guld på blå botten beställs genom att sätta in 45 kr på föreningens Swish eller bankkonto.

Lindhéska släktarkivet M-7 369, 3:1+1/2 2 finns i Stockholms stadsarkiv, Kungsklippan 6, Stockholm. Hänvisa till ovan om ni vill besöka arkivet. Om ni vill lämna material kontakta styrelsen.

SKAFFA ELLER GÖR DIG AV MED SLÄKTPRYLAR!

Släktföreningen är numera en plattform för att sälja och köpa prylar med släktanknytning. Det kan gälla tavlor, redskap, möbler mm.

Styrelsen tar också gärna emot gamla brev och fotografier för att publicera i LindhéBladet och på hemsidan.

Kassören vill speciellt tacka för de extra pengar som vi fått in till föreningen genom de köp av två av de tavlor som föreningen fick i legat för några år sedan. Tack Jörgen Lindhé och Stephanie Lindhé. Nu är föreningens ekonomi förhållandevis god igen, vilket säkerställer såväl årets släkthemöte som det om tre år. Tack!

STYRELSENS ARBETE 2018

Under året har styrelsen haft 3 ordinarie möten och ett möte för att kuvertera LindhéBladet för utskick. Ordinarie möten den 27 januari, 19 mars och 22 oktober för planering av LindhéBladet samt nästkommande års släktmöte med fest.

LindhéBladet 2018 gavs ut i juni och skickades ut till alla aktiva medlemmar.

Annika Torstenius, sekreterare och redaktör

✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘ ✘

FÖRENINGENS STYRELSE

Ordförande	Omi Söderblom Mohammar omimohammar@hotmail.com	0706-31 06 78
V. Ordförande	Sten-Erik Lindhé stenerik.lindhe@gmail.com	070-689 51 29
Sekreterare/Redaktör	Annika Torstenius annika.torstenius@gmail.com	0708-99 33 88
Kassör	Johan Lindhé johan-lindhe@hotmail.com	0735-33 76 38
V. Sekreterare	Jörgen Lindhé jorgen.lindhe@hotmail.com	076-868 60 95
Suppleant	Stepanie Lindhé stephanie.lindhe4@gmail.com	070-301 87 39
Suppleant	Rosie Sjöberg rosie.sjoberg@orkla.com	070-639 45 61
Suppleant	Ann Lindgren ann_lindgren@live.se	070-510 30 32

E-post: slaktforeningen.lindhe@gmail.com

Facebook: Johan Otto Frans Lindhé - släktgrupp
Instagram: Lindhegubben

GIPSBYST AV HELGA HOVING TILL HÖGSTBJUDANDE!

För drygt 50 år sedan flyttade Barbro (Bobo) och Carl-Otto Taube från Holländargatan 27 därför att huset skulle rivras. Jag och min dåvarande sambo, Sverker Arnberg, hade ingen bostad, så vi fick ta över ett rivningskontrakt på ett år och flyttade in. Eftersom Bobo och Carl-Otto flyttade till en mindre lägenhet i Vasastan fick de inte plats med allt från fyran, där de hade bott. I det sammanhanget frågade Bobo om jag ville ha en gipsbyst av Helga Hoving. Jag visste inte vem hon var, men tyckte det var en ovanlig och kul grej att ha.

Helga har sedan följt med mig i alla flyttar som varit under åren, senast till Ekerö, dit jag flyttade 1993. Nu har jag sålt huset och bor i en lägenhet i Hammarby Sjöstad och har ingen möjlighet att fortsätta ta hand om henne. Därför tänker jag att det kanske finns någon i släkten som är intresserad av att köpa henne. Pengarna kommer att gå till Lindhés släktförening. Efter ett år i huset på Holländargatan sades vårt rivningskontraktet upp, så vi fick flytta, men huset revs aldrig utan renoverades och står där fortfarande, om än med en något stympad fasad.

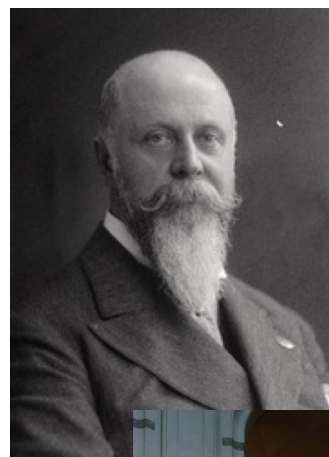
Vem var då Helga Hoving? Hon var en dansk skådespelare

och sångerska, som kom till Stockholm som ung. Hon gick på Teatrarnas elevskola och fick så småningom engagemang på Dramaten, Operan, Södra Teatern och Djurgårdsteatern. År 1894 gifte hon sig med överläkaren vid Mariehamns havskuranstalt Johannes Hoving, och tillsammans med honom flyttade hon efter sitt avskedstagande från teatern till Helsingfors, där han var praktiserande läkare. Hösten 1905 reste de till Amerika, där han etablerade sig i New York som läkare. På sin ålders höst återkom de till Stockholm.

Johannes Hoving är släkt med oss genom Carolina Krusells mamma, som var född Hoving. Exakt var han finns i släktrådet har jag inte rätt ut ännu. Emellertid var Johannes Hoving mycket medveten om att han var släkt med Gustav Vasa och stolt däröver. Enligt

□

Anne-Charlotte Taube, Bobos dotter, umgicks hennes familj mycket med Hovings. Johannes var en mycket säregen man, bl a för att han tyckte att han liknade Gustav Vasa så som han ser ut i skulpturen på Nordiska Museet.

Originalbysten i brons av Helga Hoving finns, eller fanns i alla fall, i Dramatens foajé.

Stephanie Lindhé